

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšera a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo kultury**, se sídlem Maltézské náměstí 471/1, Praha 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2012, čj. 9 A 98/2012 - 15,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobce se žalobou u Městského soudu v Praze domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného a žádal, aby soud uložil žalovanému povinnost poskytnout všechny informace, o které jej žalobce požádal. Jelikož žalobce ani přes výzvu městského soudu neuhradil soudní poplatek, městský soud usnesením ze dne 31. 7. 2012, čj. 9 A 98/2012 – 15, řízení o žalobě zastavil.

[2] Proti tomuto usnesení podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti nezaplatil soudní poplatek a ani neprokázal, že je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 21. 11. 2012, čj. 8 Ans 13/2012 - 6, vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení splnil svou poplatkovou povinnost a aby v téže lhůtě předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Soud současně stěžovatele poučil o následcích nesplnění výzvy.

[3] Stěžovatel podáním ze dne 28. 12. 2012 požádal o ustanovení právního zástupce a o osvobození od soudního poplatku. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 18. 1. 2013, čj. 8 As 13/2012 - 17, neosvobodil stěžovatele od soudních poplatků a zamítl jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Soud stěžovatele současně vyzval, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost a aby v téže lhůtě předložil plnou moc udělenou advokátovi. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 23. 1. 2013. Lhůta ke splnění obou povinností marně uplynula v pondělí 4. 2. 2013.

[4] Stěžovatel soudní poplatek ve stanovené lhůtě neuhradil a ani nepředložil plnou moc. Podáním ze dne 28. 1. 2013 se stěžovatel domáhal prodloužení obou určených lhůt. Svůj návrh odůvodnil tím, že nemá prostředky na úplatu povinné služby advokáta. Jak vydání rozhodnutí České advokátní komory, tak i komunikace s určeným advokátem jsou časově náročné. Hrozí tedy zastavení přezkumu pro nezaplacení soudního poplatku, přestože běžně dochází k přezkumu rozhodnutí i bez splnění podmínek řízení. Stěžovatelovy sociální poměry neumožňují úhradu poplatku najednou a během takto zjevně krátké doby. Výzva k zaplacení je nesplnitelná a zákonem nepředepsaná. Stěžovatel je nucen se obrátit s žádostí o finanční pomoc na příslušný státní orgán. K jejímu vyřízení je jistě nezbytná doba delší než 10 dní. Stěžovatel se rovněž ohradil proti délce lhůt stanovovaných ke splnění procesních povinností.

[5] Nejvyšší správní soud nemohl žádosti stěžovatele vyhovět. Podání žádosti o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku nemá na povinnost uhradit soudní poplatek žádný vliv, neboť běh lhůty nestaví. K přiměřenosti doby, kterou měl stěžovatel na to, aby uhradil soudní poplatek, nutno též konstatovat, že poplatková povinnost vznikla stěžovateli nikoliv výzvou soudu, ale samotným podáním kasační stížnosti, tedy již ke dni 13. 9. 2012. Z kasační stížnosti a dalších podání stěžovatele založených v soudním spisu přitom ani nevyplývá, že by jiná obvyklá lhůta pro zaplacení soudního poplatku mohla něco změnit na stěžovatelově schopnosti či ochotě soudní poplatek zaplatit.

[6] Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že pokud nebyl poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Žádost o posečkání na tom nemůže nic změnit. Vzhledem k tomu, že stěžovatel soudní poplatek ve stanovené ani pozdější lhůtě neuhradil, Nejvyšší správní soud řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích zastavil.

[7] Za této situace je bezpředmětné rozhodovat o stěžovatelově žádosti o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi. Nejvyšší správní soud nicméně dodává, že lhůta ke splnění uložené povinnosti je lhůtou soudcovskou a je věcí úvahy soudu, v jaké délce lhůtu stanoví. V daném případě stěžovatel podal kasační stížnost v září 2012. Měl tedy nepochybně dostatek času na to, aby povinnost advokátního zastoupení splnil, neboť tato povinnost mu je, jako osobě vedoucí stovky sporů (v evidenci zdejšího soudu je vedeno ke dni 26. 2. 2013 celkem 655 spisů, v nichž žalobce vystupuje v pozici stěžovatele, resp. navrhovatele), dostatečně známa.

[8] Závěrem zdejší soud konstatuje, že v kontextu stereotypního procesního počínání stěžovatele v tomto, i v řadě mnoha dalších soudních řízení, která vede, lze mít důvodně za to, že jeho postup lze považovat nikoliv za vážně míněnou žádost, nýbrž pouhou snahu stěžovatele o prodloužení sporu (shodně viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2012, čj. 2 As 86/2012 – 23, nebo ze dne 22. 8. 2012, čj. 6 As 13/2012 – 32).

[9] Nejvyšší správní soud si je vědom, že např. ve věcech vedených pod sp. zn. 8 As 71/2012 či sp. zn. 8 As 79/2012 zamítl samostatnými usneseními žádost stěžovatele o prodloužení lhůty k předložení plné moci a žádost o povolení splátek soudního poplatku. Teprve poté zdejší soud zastavil řízení o kasačních stížnostech pro nezaplacení soudního poplatku. S ohledem na jednání stěžovatele popsané v předcházejícím odstavci při vedení soudních sporů však Nejvyšší správní soud nepovažoval dále za účelné samostatně rozhodovat o žádosti stěžovatele o prodloužení lhůty k předložení plné moci a úhradě soudního poplatku.

[10] O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. března 2013

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu